

SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII DLA KLASY I PLSP W KOŚCIELCU

według podręcznika „Szczęśliwi, którzy żyją wolnością”

zgodnego z programem nauczania „Z Bogiem w dorosłe życie” numer AZ-3-01/18 oraz AZ-4-01/18.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Zeszyt przedmiotowy	<ul style="list-style-type: none"> wszystkie tematy, notatki prace domowe staranne pismo własne materiały, itp. 	<ul style="list-style-type: none"> starannie prowadzony wszystkie tematy i notatki prace domowe 	<ul style="list-style-type: none"> zeszyt staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów) 	<ul style="list-style-type: none"> zeszyt czytelny braki notatek, prac domowych (do 40% tematów) 	<ul style="list-style-type: none"> pismo niestaranne luki w zapisach (do 70% tematów) 	<ul style="list-style-type: none"> brak zeszytu
2. Prace domowe	<ul style="list-style-type: none"> staranne wykonanie treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach twórcze 	<ul style="list-style-type: none"> merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem staranne czytelne rzeczowe 	<ul style="list-style-type: none"> wskazują na zrozumienie tematu niezbyt twórcze 	<ul style="list-style-type: none"> powiązane z tematem niestaranne 	<ul style="list-style-type: none"> widać próby wykonania pracy na temat 	<ul style="list-style-type: none"> praca nie na temat brak rzeczowości w pracy brak pracy
3. Testy i sprawdziany	<ul style="list-style-type: none"> wszystkie polecenia wykonane poprawnie rozwiązane też zadanie dodatkowe 	<ul style="list-style-type: none"> 75% spełnionych wymagań podstawowych (łatwe, praktyczne, niezbędne) 75% spełnionych wymagań rozszerzających (bardzo trudne i trudne, teoretyczne, naukowe) 	<ul style="list-style-type: none"> 75% zadań podstawowych 50% wymagań rozszerzających 	<ul style="list-style-type: none"> 75% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych (bardzo łatwe i łatwe, niezbędne w dalszej edukacji) 	<ul style="list-style-type: none"> 50% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych 	<ul style="list-style-type: none"> poniżej 30% odpowiedzi dotyczących wiedzy podstawowej
4. Odpowiedzi ustne	<ul style="list-style-type: none"> wiadomości zawarte w podręczniku i zeszycie uzupełnione wiedzą spoza programu wypowiedź pełnymi zdaniem, bogaty język używanie pojęć 	<ul style="list-style-type: none"> wiadomości z podręcznika i zeszytu prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych 	<ul style="list-style-type: none"> wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela 	<ul style="list-style-type: none"> wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające 	<ul style="list-style-type: none"> słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny dużo pytań pomocniczych 	<ul style="list-style-type: none"> brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych

5. Aktywność	<ul style="list-style-type: none"> • uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji • korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie 	<ul style="list-style-type: none"> • uczeń zawsze przygotowany do lekcji • zgłasza się do odpowiedzi • wypowiada się rzeczowo 	<ul style="list-style-type: none"> • stara się być przygotowany do lekcji • chętnie w niej uczestniczy 	<ul style="list-style-type: none"> • mało aktywny na lekcjach 	<ul style="list-style-type: none"> • niechętny udział w lekcji 	<ul style="list-style-type: none"> • lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary
6. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	<ul style="list-style-type: none"> • pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy • uczestniczy w przygotowaniu rekolekcji szkolnych (ministranci, schola itp.) • reprezentuje szkołę w olimpiadzie religijnej 	<ul style="list-style-type: none"> • starannie wykonuje powierzone przez katechetę zadania • przejawia postawę apostołską 	<ul style="list-style-type: none"> • niechętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie • uczestniczy w rekolekcjach szkolnych 			

Semestr I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Być wolnym, by tworzyć	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę do szczęścia, podaje prawdę, że Bóg jest dawcą szczęścia i zaprasza człowieka do jego realizacji, podaje prawdę, że owocem wolności jest umiejętność podejmowania wyborów/decyzji służących dobru, wymienia nazwy Pisma Świętego i je wyjaśnia, wyjaśnia, jak należy posługiwać się księgą Pisma Świętego. określa główny temat Biblii, którym jest Boży plan zbawienia, rozpoznaje przekład Biblii zatwierdzony przez Kościół katolicki, wyjaśnia, co to znaczy „stworzyć”, wskazuje Boga jako Stwórcy świata i Dawcę życia, wskazuje w świecie piękno i harmonię, które są pieczęcią Boga (A.10.1). podaje podstawowe twierdzenia teorii ewolucji, podaje przykłady wypowiedzi naukowców na temat pochodzenia świata, wymienia i wyjaśnia zadania, które Bóg powierza człowiekowi, omawia relacje osobowe między kobietą i mężczyzną (Adamem i Ewą), przedstawia sens ludzkiej płciowości (C.15.7), podaje definicję pracy, uzasadnia, że praca może być formą samorealizacji. wyjaśnia pojęcia: objawienie, historia zbawienia, podaje prawdę, że pełnia objawienia dokonała się w Jezusie Chrystusie, wyjaśnia znaczenie imienia Bożego Jahwe, 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, co to jest kanon Pisma Świętego (E.3.1), podaje i omawia etapy powstawania Pisma Świętego, definiuje natchnienie biblijne (A.4.3), odróżnia w Biblii czynnik boski od własnego wkładu autorów (A.4.4), podaje podstawową zasadę, że tekstów biblijnych nie można interpretować literalnie. podaje, w jakich językach napisano Biblię, wymienia najbardziej znane jej tłumaczenia, podaje prawdę, że biblijny opis stworzenia świata jest poematem i nie można go interpretować dosłownie, wyjaśnia, że teoria ewolucji nie stoi w sprzeczności z biblijnym opisem stworzenia świata, wyjaśnia, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga rozumiane jako odpowiedź na dar, którym jest zapisany w człowieku obraz Boży (A.11.1), opisuje zagrożenia ideologii <i>gender</i> (C.15.13), wyjaśnia cel i wartość pracy ludzkiej, wymienia i omawia etapy objawiania się Boga, podaje przykłady objawiania się Boga w historii, 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, czym jest wolność w wymiarze osobistym i społecznym, wyjaśnia, na czym polega prawdziwe szczęście i podaje jego źródła, wymienia literackie i teologiczne zasady interpretacji Pisma Świętego, podaje przykłady wybranych gatunków literackich stosowanych w Biblii, wyjaśnia pojęcia: kreacjonizm i ewolucjonizm, wskazuje na źródła koncepcji człowieka i świata (A.1.1), interpretuje tekst biblijny o powołaniu człowieka do pracy (Rdz 2,8-10.15.18-20), ukazuje pracę jako dar i powołanie, wskazuje związek pracy z rozwojem człowieka i społeczeństw, wskazuje motywy i formy objawiania się Boga człowiekowi, 	<ul style="list-style-type: none"> interpretuje wybrane teksty biblijne w oparciu o poznane zasady (A.5.2), odróżnia literacką formę tekstu od jego treści religijnej, wyjaśnia aspekt prawdy i świętości ksiąg natchnionych, interpretuje biblijny opis stworzenia świata według zasad literackich i teologicznych (A.5.2), charakteryzuje główne koncepcje dotyczące człowieka i świata (A.1.3), interpretuje teksty biblijne o stworzeniu człowieka (Rdz 1,26-31; Rdz 2,7-8.18-25), określa naturę człowieka (A.11.2), wyjaśnia chrześcijańską wizję człowieka w świecie, omawia nauczanie Kościoła na temat ewolucjonizmu, wyjaśnia, na czym polega chrześcijańska koncepcja płciowości, 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia istotę wierności oryginałowi w przekładach biblijnych, wyjaśnia, dlaczego tłumaczy się Biblię na języki narodowe, wyjaśnia, że dzięki modlitwie poznajemy pomysł Boga na świat, wyjaśnia, że kontynuujemy Boże dzieło tworząc przez modlitwę duchową rzeczywistość.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Być wolnym, by tworzyć	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje, że piękno świata i natury jest obrazem Bożego piękna, • podaje prawdę, że przez świat przyrody Bóg objawia się człowiekowi, • wyjaśnia, że by tworzyć dzieła sztuki, człowiek musi najpierw odkryć Boże piękno, • podaje przykłady kiczu świeckiego i religijnego, • wskazuje dzieła sztuki sakralnej w najbliższym środowisku. • uzasadnia konieczność przekazu prawdy w mediach, • wskazuje na zagrożenia wynikające ze stosowania manipulacji w mediach, • wyjaśnia powody stosowania fake newsów i ich szkodliwość, • wyjaśnia, że modlitwa jest dialogiem człowieka z Bogiem (D.1.1), • uzasadnia, że Bóg inicjuje dialog z ludźmi (D.1.2), • podaje przykłady sytuacji życiowych, w których ludzie zwracają się do Boga. • uzasadnia, że modląc się psalmami korzystamy z doświadczenia modlitwy ich autorów, • wyjaśnia, że psalmy pomagają w tworzeniu własnych modlitw, • wymienia sytuacje egzystencjalne, w których warto modlić się psalmami. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia cechy charakterystyczne dla sztuki i kiczu, • ukazuje rolę mediów i zasady korzystania z nich, • podaje przykłady tworzenia informacji (kłamliwych) zamiast odtwarzania rzeczywistości (faktów), • podaje przykłady osób modlitwy w Piśmie Świętym, • wskazuje na osobisty i wspólnotowy charakter psalmów (D.3.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że twórczość człowieka może być odtworzeniem Bożego piękna, • podaje przykłady dzieł sztuki ukazujące sacrum, • określa rolę moralności w odbiorze przekazów medialnych, • ukazuje rolę mediów katolickich. • wskazuje biblijne przykłady uwielbienia Boga za dzieło stworzenia, • przytacza tematykę wybranych psalmów i swoimi słowami omawia ich treść (D.3.3) 	<ul style="list-style-type: none"> • wartościuje odpowiednio sztukę i kicz, piękno i brzydotę (A.10.2), • podaje przykłady nauczania Kościoła na temat mediów, • wyjaśnia, że psalmy są „arcydziełem modlitwy w Starym Testamencie” (D.3.1). 	<ul style="list-style-type: none"> •

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Być wolnym, by kochać	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że miłość jest darem Boga, • rozróżnia egoistyczną miłość człowieka od miłości skierowanej na dobro innych, • odróżnia miłość od sposobów jej okazywania, • wymienia sposoby okazywania miłości w różnych relacjach i różnym wieku, • podaje prawdę, że Bóg kocha człowieka bezinteresowną miłością, • podaje cztery prawa życia duchowego i omawia sposoby odniesienia ich do swojego życia (E.9), • wyjaśnia, na czym polega Boży plan dla jego życia, • podaje przykłady doświadczenia miłości Boga w swoim życiu. • omawia skutki grzechu w życiu młodego człowieka, • wyjaśnia pojęcia: wcielenie, odkupienie, • podaje prawdę, że Jezus przyszedł na ziemię jako człowiek, by odkupić człowieka, • uzasadnia, że Jezus Chrystus jest jedynym rozwiązaniem dla grzesznego człowieka, • wyjaśnia pojęcie „zbawienie”, • interpretuje tekst biblijny RZ 10,9-10, • wyjaśnia, że owocem przyjęcia Jezusa jest przemiana życia, • wyjaśnia, co to jest kerygmat, • podaje przykłady znanych osób (np. ze świata kultury lub sportu), które dają świadectwo wiary, • wyjaśnia wymiar chrześcijańskiej nadziei. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia potrzebę miłości w życiu człowieka, • wyjaśnia, że grzech utrudnia nam realizację prawdziwej miłości, • wyjaśnia, czym są cztery prawa życia duchowego, • wyjaśnia istotę grzechu pierwszych rodziców (A.12.1), • uzasadnia, że grzech niesie ze sobą zniewolenie i nie pozwala doświadczyć miłości Boga, • uzasadnia, że powierzenie grzechu Jezusowi pozwala doświadczyć miłości Boga, • opowiada o męce, śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa, • uzasadnia, dlaczego na życie doczesne warto patrzeć przez pryzmat życia wiecznego, • uzasadnia, że otrzymana miłość Boża motywuje do przekazywania jej innym. • 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że prawdziwie kochać potrafi tylko ten, kto jest wewnętrznie wolny, • interpretuje tekst o miłości Boga (J 3,16), • wyjaśnia, czym jest protoewangelia (A.12.3), • omawia działanie Boga ukierunkowane na ocalenie człowieka (A.12.4), • wyjaśnia, że do przyjęcia Jezusa potrzebna jest wiara oraz szczere i otwarte serce, • podaje przykłady świadectwa wiary młodego człowieka słowem i w życiu codziennym. • 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje przymioty i imiona Boga oraz na ich podstawie omawia obraz Boga (A.7.1), • poprawnie interpretuje biblijną historię grzechu pierworodnego (Rdz 3,1-19) (A.12.2), • uzasadnia, że przeproszenie Boga i powierzenie Mu swojego grzechu niesie prawdziwą wolność, • omawia rolę wspólnoty Kościoła w umocnieniu wiary. • 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia podwójną naturę Osoby Jezusa Chrystusa (A.13.3). •

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Być wolnym, by wierzyć	<ul style="list-style-type: none"> definiuje pojęcie wiary, wyjaśnia, że owocem poszukiwania Boga jest doświadczenie Jego bliskości, wyjaśnia, że doświadczenie wiary prowadzi do wierności Bogu, uzasadnia, dlaczego wiara nadaje sens życiu człowieka, podaje treść <i>Wyznania wiary</i> (E.9.2), definiuje pojęcie „religia”, podaje wiadomości na temat najważniejszych religii świata: (judaizm, buddyzm, hinduizm i islam) (A.3.1), uzasadnia, że chrześcijaństwo najpełniej wyraża miłość Boga, wyjaśnia pojęcie ekumenizmu (E.8.1), charakteryzuje tożsamość katolika. wyjaśnia, na czym polega dialog międzykulturowy i międzyreligijny, wskazuje specyfikę chrześcijaństwa na tle innych religii (A.3.2). 	<ul style="list-style-type: none"> w oparciu o tekst biblijny wskazuje cechy i określenia wiary, wymienia i omawia przeszkody w rozwoju wiary, wyjaśnia zależność między wiarą i rozumem (A.6.2), wymienia cechy wspólne wszystkich religii, przedstawia różnice i podobieństwa katolicyzmu i pozostałych głównych wyznań chrześcijańskich oraz wskazuje perspektywy i granice ekumenizmu (E.8.2), wskazuje podejmowane przez Kościół katolicki drogi dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego (F.2.3). 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia i omawia postawy człowieka wobec Boga i ich konsekwencje (odrzućenie, obojętność, przyjęcie), omawia historię powstania <i>Credo</i>, ukazuje specyfikę i wartość chrześcijaństwa wobec innych religii, zwłaszcza: judaizmu, buddyzmu, hinduizmu i islamu (F.2.1), podaje zasady dialogu międzyreligijnego (F.2.2). 	<ul style="list-style-type: none"> analizuje znaczenie wolności dla wiary bądź niewiary człowieka (A.6.3), interpretuje poszczególne artykuły <i>Wyznania wiary</i> (E.9.2), w kontekście ekumenizmu wyjaśnia pojęcia interkomunii, sukcesji apostoelskiej, konieczności łaski Bożej do zbawienia i ukazuje miejsce Pisma Świętego w życiu chrześcijanina (E.8.4). 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia myśl św. Augustyna o roli rozumu i wiary, wskazuje inicjatywy ekumeniczne podejmowane w Kościele katolickim i innych kościołach oraz wspólnotach chrześcijańskich (E.8.3), określa perspektywy i granice dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego.

Semestr II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Być wolnym, by uświęcać	<ul style="list-style-type: none"> definiuje pojęcia: grzech, pokora, opisuje grzech jako nieposłuszeństwo człowieka wobec Boga (C.7.2), omawia rolę pokory wobec Boga w uznaniu własnej grzeszności, podaje przykłady pracy nad sobą w pokonywaniu pokus, podaje określenia i symbole Ducha Świętego, ukazuje Ducha Świętego jako przewodnika prowadzącego człowieka do świętości, wyjaśnia, że poddanie się woli Ducha Świętego czyni człowieka wolnym, ukazuje sposób działania Ducha Świętego w przyjętych sakramentach, wylicza przymioty Kościoła (A.22.1), wyjaśnia, że we wspólnocie łatwiej jest żyć i pokonywać trudności, definiuje pojęcia: Kościół pielgrzymujący, cierpiący i tryumfujący, wyjaśnia wstawienniczą rolę świętych (D.9.2), podaje definicję odpustu i omawia warunki jego uzyskania. podaje prawdę, że istnieje świat duchowy, wyjaśnia, kim są aniołowie (A.9.1), wymienia funkcje, jakie pełnią aniołowie, podaje przykłady zagrożeń płynących z praktyk ezoterycznych i magii, podaje argumenty za ich odrzuceniem. omawia obrzędy pogrzebowe, podaje prawdę, że Jezus Chrystus jest obecny po prawicy Ojca i w swoim Kościele, definiuje pojęcia: sąd szczegółowy, sąd ostateczny, niebo, piekło, czyściec, podaje prawdę, że Chrystus otwiera bramy zbawienia sprawiedliwym zmarłym przed Jego przyjściem (A.16), wyjaśnia, że życie wieczne zależy od życia na ziemi, 	<ul style="list-style-type: none"> podaje prawdę, że Bóg jest święty i zaprasza do świętości każdego człowieka, wyjaśnia zależność między wolnością człowieka a złem występującym w świecie, wyodrębnia przymioty Kościoła z <i>Credo</i>, omawia perykopę o bogaczu i Łazarzu (Łk 16,19-31), wyjaśnia istotę obcowania świętych (A.23.1), uzasadnia katolicki sens grzebania zmarłych (B.9.2), wyjaśnia, że pogrzeb chrześcijański jest obrzędem liturgicznym Kościoła (B.9.1), wyjaśnia słowa „zstąpił do piekiel” (A.16.2), wyodrębnia z <i>Credo</i> prawdy o królowaniu Jezusa i Jego powtórny przyjsciu, wyjaśnia synowski charakter modlitwy Jezusa (D.4.1), omawia biblijne podstawy modlitwy wspólnotowej (D.8.2), omawia, na czym polega modlitwa wstawiennicza (D.8.1), uzasadnia twierdzenie, że skuteczność modlitwy zależy od woli Bożej (D.12.3). 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje, że świętość osiąga człowiek prawdziwie wolny wewnątrznie, uzasadnia, że z Duchem Świętym można współpracować tylko wtedy, gdy nawiąże się z Nim osobową relację, uzasadnia błędność stwierdzenia: „Chrystus tak, Kościół nie”. podaje biblijne przykłady działania aniołów (A.9.2), uzasadnia wartość modlitwy za zmarłych, a szczególnie Mszy Świętej w ich intencji, charakteryzuje modlitwę Jezusa (D.4.2), wyjaśnia związek posiadanego obrazu Boga ze skutecznością modlitwy (D.12.1). 	<ul style="list-style-type: none"> definiuje i opisuje Imię, określenia i symbole Ducha Świętego (A.19.1), wyjaśnia przymioty Kościoła (A.22.1), uzasadnia, że we wspólnocie Kościoła jesteśmy powołani do wzajemnej pomocy na drodze uświęcania, omawia udział aniołów w misji Jezusa, charakteryzuje chrześcijańską postawę wobec śmierci, prezentuje naukę Kościoła o końcu świata i sądzie ostatecznym (A.18.2). omawia formy modlitwy (błogosławieństwo i adoracja, modlitwa prośby, dziękczynienia, uwielbienia) (D.8.1). 	

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Być wolnym, by uświęcać	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady miejsc i sytuacji, w których Jezus się modlił, • podaje przykłady w jakich sytuacjach najczęściej modli się młody człowiek, • uzasadnia, że Bóg pragnie dobra dla każdego człowieka. • wymienia formy modlitwy (błogosławieństwo i adoracja, modlitwa prośby, dziękczynienia, uwielbienia) (D.8.1), • podaje i omawia wybrane biblijne przykłady form modlitwy, • charakteryzuje postawy modlitewne, • uzasadnia, że modlitwa prowadzi do świętości życia. • wyjaśnia, na czym polega skuteczność modlitwy, • podaje prawdę, że na modlitwie można prosić Boga tylko o dobro, • wyjaśnia, że owocem modlitwy jest przemiana umysłu, serca i pragnień, • uzasadnia, że Bóg zawsze wysłuchuje modlitw, ale nie dostrzegamy Jego odpowiedzi. 	•	•	•	•

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Być wolnym, by służyć Ewangelii	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że powołaniem każdego chrześcijanina jest głoszenie Jezusa, • wyjaśnia, dlaczego łatwiej jest wierzyć wspólnie z innymi, • definiuje pojęcia: ewangelizacja, działania apostołskie, • podaje przykłady ludzi, którzy przyjmując Jezusa odzyskali wewnętrzną wolność, • opowiada o życiu starożytnych chrześcijan (E.1.4), • opierając się na Nowym Testamencie, szczególnie na Dziejach Apostolskich, omawia rolę św. Piotra u początków Kościoła (E.1.2), • charakteryzuje metodę nauczania św. Pawła wobec pogan, • wskazuje przykłady wychodzenia chrześcijan do (świata) innych, 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia zależność między wolnością i odpowiedzialnością w życiu człowieka, • wymienia akcje ewangelizacyjne i apostołskie organizowane w jego środowisku, • opierając się na Dziejach Apostolskich, omawia rolę św. Pawła u początków Kościoła (E.1.2), • opowiada o nauczaniu św. Pawła na Areopagu, • wyjaśnia, że Ewangelię należy głosić nie gubiąc jej istoty i nie zniekształcając jej sensu, 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia poczucie odpowiedzialności za innych we wspólnocie Kościoła, • podaje przykłady działań ewangelizacyjnych za pośrednictwem nowoczesnych nośników informacji, • opowiada o początkach chrześcijaństwa oraz starożytnych prześladowaniach chrześcijan (E.1.1), 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje postawę chrześcijan-męczenników, • wyjaśnia przyczyny niechęci Żydów do chrześcijan I w., • podaje przykłady głoszenia o Jezusie metodami dostosowanymi do współczesnej kultury, • wyjaśnia, dlaczego „edykt mediolański” zapoczątkował szybki rozwój chrześcijaństwa i postęp jego instytucjonalizacji, 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia akcje ewangelizacyjne i apostołskie organizowane w jego środowisku, • wskazuje na kwestie związane ze spotkaniem świata pogańskiego i kultury antycznej z chrześcijaństwem (E.1.3).

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Być wolnym, by służyć Ewangeli	<ul style="list-style-type: none"> • podaje czas zawarcia umowy zwanej edyktem mediolańskim i omawia jej znaczenie (E.1.6), • wyjaśnia, dlaczego cesarze Konstantyn i Licyniusz zawarli umowę zwaną edyktem mediolańskim, • wyjaśnia, że na mocy umowy zwanej „edyktem mediolańskim” chrześcijanie stali się pełnoprawnymi obywatelami cesarstwa rzymskiego. • definiuje pojęcia: monastycyzm, reguła zakonna, benedyktyni, • wyjaśnia maksymę „Ora et labora”, • wyjaśnia dlaczego św. Benedykt jest patronem Europy, • charakteryzuje życie zakonne benedyktynów współcześnie, • definiuje pojęcia: schizma, Kościół prawosławny, patriarcha, ikona, cerkiew, • wymienia przyczyny i skutki rozłamu Kościoła na Wschodni i Zachodni, • charakteryzuje działania ekumeniczne Kościoła prawosławnego i katolickiego, układa modlitwę w intencji jedności Kościoła. 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o życiu i działalności św. Benedykta (E.2.2), • prezentuje rolę zakonu i klasztorów benedyktynów (E.2.1). 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje, że „edykt mediolański” dotyczył nie tylko chrześcijaństwa lecz również innych religii, • wykazuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim i prawosławnym, • omawia zniesienie wzajemnych ekskomunik przez papieża Pawła VI i patriarchę Atenagorasa I. 	<ul style="list-style-type: none"> • wykazuje aktualność idei benedyktyńskiej (E.2.3). 	

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Być wolnym, by służyć Ewangelii	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, kim był Grzegorz VII i czego dotyczyły wydane przez niego dekrety reformatorskie, • definiuje pojęcia: inwestytura, symonia, ekskomunika. • definiuje pojęcia: krucjata, wojna sprawiedliwa, • wymienia i omawia podstawowy cel podejmowania wypraw krzyżowych, • podaje prawdę, że średniowieczni Europejczycy maszerowali, aby walczyć za Chrystusa, i byli gotowi poświęcić życie w obronie tego, co uważali za największą świętość, • definiuje pojęcia: zakon żebraczy, habit, kwesta, • opowiada o życiu i działalności św. Franciszka (E.2.2), • wskazuje wartość rezygnacji z dóbr materialnych na rzecz wzrostu duchowego, • prezentuje rolę zakonu i klasztorów franciszkanów (E.2.1), • wykazuje aktualność idei franciszkańskiej (E.2.3), • podaje i omawia dzieła zakonu franciszkanów podejmowane współcześnie, • wymienia uniwersytety średniowiecznej Europy, • określa, na czym polega świętość Kościoła, • definiuje pojęcia: inkwizycja i herezja, • podaje datę chrztu Mieszka I oraz Zjazdu Gnieźnieńskiego, • omawia życie i działalność św. Wojciecha (E.6.2), • uzasadnia wybór św. Wojciecha na patrona Polski (E.6.2), • omawia życie i działalność św. Stanisława, • wyjaśnia rozbieżności w historycznych ocenach tego konfliktu, • uzasadnia wybór św. Stanisława na patrona Polski. • opowiada o życiu i świętości Jadwigi Królowej (E.5.4), • uzasadnia, że decyzje podejmowane przez młodą Jadwigę wymagały dojrzałej wewnętrznej wolności i głębokiej wiary, • wskazuje, że decyzje podejmowane przez poszczególne osoby mają wpływ na szeroki krąg ludzi i spraw. 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia owoce reformy gregoriańskiej, • omawia zagrożenia ze strony wyznawców Islamu na terenach Ziemi Świętej w XI–XIII w., • wyjaśnia, że krucjaty były jednocześnie wyprawami wojennymi i pielgrzymkami, które charakteryzował szczególnie rytuał i status prawny, • omawia jasne i ciemne strony wypraw krzyżowych, • opowiada o osiągnięciach intelektualnych XII i XIII wieku, • wymienia przyczyny powstania inkwizycji, • potrafi ocenić zło płynące z inkwizycji, • uzasadnia znaczenie chrztu dla historii Polski (E.6.1), • opowiada o przyczynach konfliktu między królem Bolesławem Śmiałym z biskupem krakowskim, • wymienia owoce religijne i polityczne podejmowanych decyzji przez św. Jadwigę dla Polski, Litwy i Kościoła. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje główne założenia reformy gregoriańskiej, • wyjaśnia znaczenie reformy Grzegorza VII dla Kościoła w Europie zachodniej i w Polsce, • przedstawia spór o ubóstwo (E.2.4), • charakteryzuje wkład ludzi wierzących w rozwój ludzkiej wiedzy, • omawia kontekst polityczny i religijny towarzyszący chrztowi Mieszka I, • wymienia nowoutworzone biskupstwa po chrzcie Polski, • charakteryzuje metody walki z heretykami stosowane przez inkwizycję, • prezentuje tzw. spór o św. Stanisława (E.6.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • krytycznie ocenia stosunki państwo Kościół przed reformą gregoriańską, • charakteryzuje rolę Kościoła w społeczeństwie feudalnym, • poprawnie interpretuje fragmenty z Biblii i listu Jana Pawła II „Tertio millennio adveniente”, • prezentuje stanowisko współczesnego Kościoła wobec inkwizycji, • charakteryzuje chrześcijaństwo w Polsce za czasów Jagiellonów (E.5.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje dziedziny wiedzy studiowane w średniowieczu, • charakteryzuje postać św. Tomasza z Akwinu.

Semestr I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Być wolnym, by świętować	<ul style="list-style-type: none"> wymienia obchody ku czci największych świętych Kościoła (B.11.2), opowiada o swoim patronie od chrztu, wymienia poszczególne okresy roku liturgicznego, wymienia i omawia uroczystości w roku liturgicznym, wskazuje związek wybranych świąt z wydarzeniami w historii zbawienia, podaje przykłady zwyczajów i tradycji związanych z rokiem liturgicznym, omawia teksty biblijne zapowiadające powtórne przyjście Jezusa, wyjaśnia, co to znaczy, że Chrystus przyszedł, przychodzi i przyjdzie, podaje przykłady sposobów przygotowania się na przyjście Jezusa. podaje przykłady tradycji świątecznych i uzasadnia ich związek z osobą Jezusa, uzasadnia wartość przebaczenia i pojednania się, by móc szczerze dzielić się opłatkiem, wymienia najważniejsze wydarzenia z czasu dzieciństwa Jezusa, wskazuje teksty biblijne opisujące te wydarzenia, uzasadnia związek wydarzeń z życia Jezusa z wydarzeń roku liturgicznego, ukazuje rolę Maryi i Józefa w życiu Jezusa, uzasadnia, że Dziecię Jezus potrzebowało opieki jak każde inne dziecko, podaje przykłady z życia, doświadczania Bożej opieki za pośrednictwem bliskich, przypomina podstawowe wiadomości o okresie Wielkiego Postu, wskazuje, że sakrament pokuty i pojednania jest spotkaniem z Jezusem, który obdarza wolnością, 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia i charakteryzuje patrona parafii, charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego, podaje i omawia wybrane prorocтва Starego Testamentu zapowiadające przyjście Jezusa na ziemię, interpretuje perykopę o narodzeniu Jezusa, omawia wydarzenia związane z Bożym Narodzeniem i ich kontekst (A.15.1), wskazuje i omawia teksty biblijne wzywające do nawrócenia, wyjaśnia symbolikę popiołu, przedstawia wydarzenia od śmierci krzyżowej Jezusa do zmartwychwstania (A.16.2), wymienia i omawia obrzędy oraz tradycje związane ze świętami wielkanocnymi, wyjaśnia pojęcia: wniebowstąpienie, epifania, 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia kult świętych w obchodach roku liturgicznego (B.11.1), omawia istotę roku liturgicznego jako rozwinięcia różnych aspektów jedynego Misterium Paschalnego (B.3.1), wskazuje wypełnienie zapowiedzi Starego Testamentu w Jezusie Chrystusie (A.13.1), uzasadnia rolę zaufania Bogu w trudnych sytuacjach, uzasadnia, dlaczego Wielkanoc jest największym świętem chrześcijan, interpretuje przypowieść o miłosiernym ojcu, charakteryzuje duchowość Matki Teresy z Kalkuty, O. Pio oraz Jana Pawła II, 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia przesłanie modlitwy z liturgii uroczystości Wszystkich Świętych, omawia teksty biblijne opisujące wydarzenia z czasu dzieciństwa Jezusa, ukazuje sens i znaczenie zmartwychwstania Chrystusa (A.17.1), interpretuje perykopę o wniebowstąpieniu Jezusa, omawia kontekst wniebowstąpienia Jezusa, uzasadnia potrzebę szukania wzorców świętości w każdym środowisku i czasie, 	<ul style="list-style-type: none"> podaje przykłady tekstów literackich nawiązujących do narodzenia Jezusa i je interpretuje, uzasadnia, że autentyczna jedność prowadzi do wolności w relacjach z Bogiem i ludźmi.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Być wolnym, by świętować <ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady postanowień wielkopostnych, • uzasadnia, że Wielki Post daje szansę uwolnienia się od nałogów, • ukazuje zmartwychwstanie jako przejście z niewoli śmierci do życia, • wymienia sytuacje ukazywania się Zmartwychwstałego (A.17.2), • wyjaśnia nakaz misyjny Jezusa „Idźcie i nauczajcie...”, • uzasadnia, że Jezus szanuje wolność wyboru różnych dróg przez człowieka, • wyjaśnia, kogo współcześnie dotyczy nakaz misyjny Jezusa i jak jest realizowany, • opowiada o objawieniach św. Faustyny Kowalskiej i jej misji, • charakteryzuje rolę św. Faustyny i Jana Pawła II w szerzeniu kultu Bożego miłosierdzia, podaje i omawia formy kultu Bożego miłosierdzia, • wyjaśnia, że otrzymanie Bożego miłosierdzia przynagła nas do przebaczenia innym. • podaje przykłady możliwości naśladowania postaw świętych w swoim życiu, • wyjaśnia posługę misjonarzy, jako narzędzi Ducha Świętego (w budowaniu jedności z Bogiem i między ludźmi), <p>uzasadnia, że prawdziwa wolność prowadzi do jedności w relacjach z Bogiem i ludźmi,</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady świętych stanowiących wzory modlitwy, • podaje przykłady wydarzeń z ich życia charakterystyczne dla ich działalności, 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia wpływ postawy świętych na osoby za ich życia oraz współcześnie, • porównuje przesłanie tekstów biblijnych o budowie wieży Babel i zesłaniu Ducha Świętego, 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o zesłaniu Ducha Świętego, <p>uzasadnia, że Duch Święty pomaga naprawić skutki grzechu w wymiarze społecznym.</p>		

PLAN WYNIKOWY Z RELIGII DLA KLASY I PLSP W KOŚCIELCU

według podręcznika „Szczęśliwi, którzy żyją wolnością”

zgodnego z programem nauczania „Z Bogiem w dorosłe życie” numer AZ-3-01/18 ORAZ AZ-4-01/18.

I. Być wolnym, by tworzyć

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy Uczeń:
			podstawowe	ponadpodstawowe.	
			Uczeń:		
1. Kiedy wolność daje szczęście?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie ośmiu błogosławieństw jako drogi do szczęścia. – Motywowanie do poszukiwania wewnętrznej wolności i prawdziwego szczęścia. 	Realizacja błogosławieństw drogą do szczęścia. Wolność i szczęście. Tekst biblijny: Mt 5,1-12a.	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym jest wolność w wymiarze osobistym i społecznym, • wyjaśnia, na czym polega prawdziwe szczęście i podaje jego źródła, • wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę do szczęścia. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że Bóg jest dawcą szczęścia i zaprasza człowieka do jego realizacji, • podaje prawdę, że owocem wolności jest umiejętność podejmowania wyborów/decyzji służących dobru. 	<ul style="list-style-type: none"> • zwraca się do Boga w poszukiwaniu szczęścia, • troszczy się o dokonywanie wyborów w duchu wolności wewnętrznej.
2. Bóg pozwala się poznać przez Biblię	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że Pismo Święte jest księgą, przez którą Bóg objawia się człowiekowi. – Rozwijanie zainteresowania rolą słowa Bożego w życiu człowieka. – Kształtowanie postawy szacunku i posłuszeństwa wobec Pisma Świętego (A.4.a). 	Biblia, jej nazwy i etapy powstawania. Kanon Pisma Świętego. Biblia jako księga objawiona. Tekst biblijny: J 9,1-7.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia nazwy Pisma Świętego i je wyjaśnia, • wyjaśnia, co to jest kanon Pisma Świętego (E.3.1), • podaje i omawia etapy powstawania Pisma Świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, jak należy posługiwać się księgą Pisma Świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> • okazuje szacunek dla ksiąg świętych, • jest przekonany o konieczności poznawania Pisma Świętego (A.5.a).
3. Kto napisał Pismo Święte?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Pisma Świętego jako księgi bosko-ludzkiej, przekazującej prawdę o zbawieniu. – Motywowanie do poznawania treści i przesłania Biblii. 	Natchnienie biblijne (A.4). Autor biblijny (cechy autora boskiego i ludzkiego). Główny temat Biblii – Boży plan zbawienia człowieka. Tekst biblijny: 2 P 1,20-21.	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje natchnienie biblijne (A.4.3), • odróżnia w Biblii czynnik boski od własnego wkładu autorów (A.4.4), • wyjaśnia aspekt prawdy i świętości ksiąg natchnionych. 	<ul style="list-style-type: none"> • określa główny temat Biblii, którym jest Boży plan zbawienia, • podaje podstawową zasadę, że tekstów biblijnych nie można interpretować literalnie. 	<ul style="list-style-type: none"> • odkrywa w Biblii prawdę o zbawieniu.

4. W jakim języku została napisana Biblia?	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie z językami biblijnymi, gatunkami literackimi i zasadami interpretacji tekstów biblijnych. – Motywowanie do prawidłowego interpretowania tekstów biblijnych. 	<p>Księgi, języki biblijne i gatunki literackie w Biblii (A.5).</p> <p>Zasady interpretacji tekstów biblijnych.</p> <p>Tekst biblijny: Łk 1,1-4.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, w jakich językach napisano Biblię, • wymienia literackie i teologiczne zasady interpretacji Pisma Świętego, • podaje przykłady wybranych gatunków literackich stosowanych w Biblii, • odróżnia literacką formę tekstu od jego treści religijnej, • interpretuje wybrane teksty biblijne w oparciu o poznane zasady (A.5.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia najbardziej znane tłumaczenia Biblii, • wyjaśnia istotę wierności oryginałowi w przekładach biblijnych, • wyjaśnia, dlaczego tłumaczy się Biblię na języki narodowe, • rozpoznaje przekład Biblii zatwierdzony przez Kościół katolicki. 	<ul style="list-style-type: none"> • poznaje Boga poprzez Pismo Święte wydane w języku ojczystym, • czytając Pismo Święte, stosuje zasady interpretacji tekstów biblijnych.
5. Tajemnica pochodzenia świata	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie biblijnej prawdy o stworzeniu człowieka i świata oraz Boga jako Stworzyciela świata i Dawcę życia. – Rozwijanie umiejętności interpretacji biblijnych mówiących o tajemnicy stworzenia. 	<p>Boże pochodzenie świata, piękno świata (A.10).</p> <p>Bóg Stworzyciel świata i Dawca życia.</p> <p>Tekst biblijny: Rdz 1,1-2,4.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, co to znaczy „stworzyć”, • interpretuje biblijny opis stworzenia świata według zasad literackich i teologicznych (A.5.2), • wskazuje w świecie piękno i harmonię, które są pieczęcią Boga (A.10.1). 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że biblijny opis stworzenia świata jest poematem i nie można go interpretować dosłownie, • wskazuje Boga jako Stworzyciela świata i Dawcę życia. 	<ul style="list-style-type: none"> • odkrywa piękno i harmonię świata jako dzieło Boga.
6. Koncepcje filozoficzne a biblijna prawda o pochodzeniu człowieka i świata	<ul style="list-style-type: none"> – Przedstawienie poglądów filozoficznych mówiących o pochodzeniu człowieka i świata. – Kształtowanie umiejętności prawidłowej oceny koncepcji kreacjonizmu i ewolucjonizmu. 	<p>Koncepcje dotyczące człowieka i świata (A.1).</p> <p>Pojęcia: kreacjonizm i ewolucjonizm.</p> <p>Teoria ewolucji Darwina.</p> <p>Tekst biblijny: Ps 8.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcia: kreacjonizm i ewolucjonizm, • podaje podstawowe twierdzenia teorii ewolucji, • wskazuje na źródła koncepcji człowieka i świata (A.1.1), • charakteryzuje główne koncepcje dotyczące człowieka i świata (A.1.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że teoria ewolucji nie stoi w sprzeczności z biblijnym opisem stworzenia świata, • podaje przykłady wypowiedzi naukowców na temat pochodzenia świata, • omawia nauczanie Kościoła na temat ewolucjonizmu. 	<ul style="list-style-type: none"> • identyfikuje się z chrześcijańską koncepcją człowieka i świata oraz konsekwentnie stosuje ją w swoim życiu (A.1.a).
7. Boży obraz w człowieku	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie biblijnej nauki o stworzeniu człowieka. – Kształtowanie postawy wdzięczności za Boże podobieństwo. 	<p>Człowiek stworzony na obraz i podobieństwo Boże (A.11).</p> <p>Chrześcijańska koncepcja człowieka i świata (A.1).</p> <p>Biblijny opis stworzenia człowieka – Rdz 1,26-31.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny o stworzeniu człowieka (Rdz 1,26-31), • wyjaśnia, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga rozumiane jako odpowiedź na dar, którym jest zapisany w człowieku obraz Boży (A.11.1), • określa naturę człowieka (A.11.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia chrześcijańską wizję człowieka w świecie, • wymienia i wyjaśnia zadania, które Bóg powierza człowiekowi. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża wdzięczność za dar stworzenia człowieka na obraz i podobieństwo Boże. (A.11.a).

8. Biblia o kobiecie i mężczyźnie zgodnie z naturą	<ul style="list-style-type: none"> – Przedstawienie planu Boga wobec kobiety i mężczyzny. – Kształtowanie postawy akceptacji i szacunku wobec płciowości własnej i innych. 	<p>Biblijny opis stworzenia człowieka – Rdz 2,7-8.18-25. Powołanie mężczyzny i kobiety. Chrześcijańska koncepcja płciowości. Kościół wobec ideologii <i>gender</i> (C.15).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • omawia relacje osobowe między kobietą i mężczyzną (Adamem i Ewą), • przedstawia sens ludzkiej płciowości (C.15.7), • opisuje zagrożenia ideologii <i>gender</i> (C.15.13). 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny o stworzeniu człowieka (Rdz 2,7-8.18-25), • wyjaśnia, na czym polega chrześcijańska koncepcja płciowości. 	<ul style="list-style-type: none"> • akceptuje i docenia własną płciowość (C.15.a), • podejmuję walkę z postawami zagrażającymi szczęściu (C.15.g).
9. Czy Adam i Ewa pracowali w raju?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie pracy jako daru i zadania. – Motywowanie do samorealizacji przez uczciwe wykonywanie swoich obowiązków. 	<p>Praca jako dar i zadanie. Wartość ludzkiej pracy. Tekst biblijny: Rdz 2,8-10.15.18-20.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje definicję pracy, • interpretuje tekst biblijny o powołaniu człowieka do pracy (Rdz 2,8-10.15.18-20), • ukazuje pracę jako dar i powołanie, • wyjaśnia cel i wartość pracy ludzkiej. 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje związek pracy z rozwojem człowieka i społeczeństw, • uzasadnia, że praca może być formą samorealizacji. 	<ul style="list-style-type: none"> • odkrywa własne powołanie do pracy wykonywanej w przyszłości, • uczciwie wykonuje obowiązki ucznia i dziecka.
10. W jaki sposób Bóg daje się poznać człowiekowi	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy o objawianiu się Boga człowiekowi. – Budzenie pragnienia odkrywania obecności Boga we własnym życiu. 	<p>Bóg objawia się człowiekowi. Motywy, etapy i formy objawiania się Boga (A.4.1). Pełnia objawienia w Jezusie Chrystusie. Tekst biblijny: Hbr 1,1-3.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcia: objawienie, historia zbawienia, • podaje przykłady objawiania się Boga w historii, • wymienia i omawia etapy objawiania się Boga, • podaje prawdę, że pełnia objawienia dokonała się w Jezusie Chrystusie. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia znaczenie imienia Bożego Jahwe, • wskazuje motywy i formy objawiania się Boga człowiekowi. 	<ul style="list-style-type: none"> • dostrzega momenty objawienia się Boga w jego życiu.
11. Obraz Bożego piękna odtworzony przez człowieka	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie sztuki jako wyrazu twórczego działania człowieka ukazującego piękno Boga. – Kształtowanie wrażliwości na piękno świata i natury. 	<p>Piękno świata i natury jako obraz Bożego piękna. Sztuka wyrazem twórczego działania człowieka. Sztuka i kicz. Tekst biblijny: Mdr 13,1-5, Ps 104.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje, że piękno świata i natury jest obrazem Bożego piękna, • podaje prawdę, że przez świat przyrody Bóg objawia się człowiekowi, • omawia cechy charakterystyczne dla sztuki i kiczu, • wartościuje odpowiednio sztukę i kicz, piękno i brzydotę (A.10.2), • wskazuje dzieła sztuki sakralnej w najbliższym środowisku. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że twórczość człowieka może być odtworzeniem Bożego piękna, • wyjaśnia, że by tworzyć dzieła sztuki, człowiek musi najpierw odkryć Boże piękno, • podaje przykłady dzieł sztuki ukazujące sacrum, • podaje przykłady kiczu świeckiego i religijnego. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje w sobie postawę wrażliwości na piękno świata i natury, widzi w tym obraz Bożego piękna (A.10.a), • troszczy się o piękno w swoim otoczeniu (A.10.b).

12. Obraz świata w mediach – tworzony czy odtworzony	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie potrzeby odpowiedzialnego korzystania ze środków społecznego przekazu. – Kształtowanie umiejętności świadomego korzystania z mediów w duchu wartości chrześcijańskich. 	<p>Odpowiedzialne korzystanie ze środków społecznego przekazu. Obraz Boga, koncepcja człowieka i wolności kształtowana przez media. Tekst biblijny: Ga 1,6-7.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ukazuje rolę mediów i zasady korzystania z nich, • określa rolę moralności w odbiorze przekazów medialnych, • uzasadnia konieczność przekazu prawdy w mediach, • podaje przykłady nauczania Kościoła na temat mediów, • wyjaśnia powody stosowania fake newsów i ich szkodliwość. 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje na zagrożenia wynikające ze stosowania manipulacji w mediach, • podaje przykłady tworzenia informacji (kłamliwych) zamiast odtwarzania rzeczywistości (faktów), • ukazuje rolę mediów katolickich. 	<ul style="list-style-type: none"> • świadomie i z umiarem korzysta ze środków masowego przekazu, • kształtuje umiejętność krytycznego odbioru mediów, • dąży do zgłębiania nauczania Kościoła na temat mediów.
13. Dzięki modlitwie tworzę świat duchowy	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie modlitwy jako osobowego spotkania z Bogiem. – Budzenie pragnienia przebywania z Bogiem na modlitwie. 	<p>Modlitwa uwielbieniem Boga za dzieło stworzenia (D.1). Przykłady osób modlitwy w Piśmie Świętym. Sytuacje z życia jako zaproszenie do dialogu z Bogiem. Tekst biblijny: Wj 33,7-20.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że modlitwa jest dialogiem człowieka z Bogiem (D.1.1), • uzasadnia, że Bóg inicjuje dialog z ludźmi (D.1.2), • podaje przykłady osób modlitwy w Piśmie Świętym, • podaje przykłady sytuacji życiowych, w których ludzie zwracają się do Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje biblijne przykłady uwielbienia Boga za dzieło stworzenia, • wyjaśnia, że dzięki modlitwie poznajemy pomysł Boga na świat, • wyjaśnia, że kontynuujemy Boże dzieło tworząc przez modlitwę duchową rzeczywistość. 	<ul style="list-style-type: none"> • prowadzi dialog z Bogiem przez modlitwę (D.1.a), • odczytuje wybrane sytuacje z życia jako zaproszenie do dialogu z Bogiem (D.1.b).
14. Psalm przewodnikiem po mojej modlitwie	<ul style="list-style-type: none"> – Przedstawienie Księgi Psalmów jako księgi, która uczy modlitwy. – Kształtowanie postawy gotowości do modlitwy w różnych sytuacjach życiowych. 	<p>„Księga modlitwy” – Księga Psalmów (D.3). Osobisty i wspólnotowy charakter psalmów. Tekst biblijny: Ps 119, 33-40.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że psalmy są „arcydziełem modlitwy w Starym Testamencie” (D.3.1), • przytacza tematykę wybranych psalmów i swoimi słowami omawia ich treść (D.3.3), • wskazuje na osobisty i wspólnotowy charakter psalmów (D.3.2), • wyjaśnia, że psalmy pomagają w tworzeniu własnych modlitw. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że modląc się psalmami korzystamy z doświadczenia modlitwy ich autorów, • wymienia sytuacje egzystencjalne, w których warto modlić się psalmami. 	<ul style="list-style-type: none"> • modli się psalmami w określonych sytuacjach egzystencjalnych (D.3.a).

II. Być wolnym, by kochać

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
15. Co to znaczy kochać?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że miłość jest darem Boga, o który należy się troszczyć przez całe życie. – Motywowanie do troski o rozwój miłości wobec samego siebie i innych. 	<p>Bóg jako dawca i źródło miłości. Wewnętrzna wolność jako podstawa miłości. Tekst biblijny: Ga 5,1.13.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia potrzebę miłości w życiu człowieka, • podaje prawdę, że miłość jest darem Boga, • rozróżnia egoistyczną miłość człowieka od miłości skierowanej na dobro innych, • uzasadnia, że prawdziwie kochać potrafi tylko ten, kto jest wewnętrznie wolny. 	<ul style="list-style-type: none"> • odróżnia miłość od sposobów jej okazywania, • wymienia sposoby okazywania miłości w różnych relacjach i różnym wieku, • wyjaśnia, że grzech utrudnia nam realizację prawdziwej miłości. 	<ul style="list-style-type: none"> • troszczy się o rozwój miłości wobec samego siebie i innych.
16. Bóg mnie kocha i ma wobec mnie wspaniały plan	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie praw życia duchowego oraz sposobów ich realizacji w życiu. – Ukazanie, że poszukiwanie prawdziwego obrazu Boga to droga do szczęścia każdego człowieka. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności i dbałości o swoje życie, w tym życie duchowe. 	<p>Cztery prawa życia duchowego (E.9). Sposoby ich realizacji w życiu. Przymioty, imiona i obraz Boga (A.7). Tekst biblijny: J 3,16.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym są cztery prawa życia duchowego, • podaje prawdę, że Bóg kocha człowieka bezinteresowną miłością, • charakteryzuje przymioty i imiona Boga oraz na ich podstawie omawia obraz Boga (A.7.1), • podaje pierwsze prawo życia duchowego i omawia sposoby odniesienia go do swojego życia (E.9), • interpretuje tekst o miłości Boga (J 3,16). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega Boży plan dla jego życia, • podaje przykłady doświadczenia miłości Boga w swoim życiu. 	<ul style="list-style-type: none"> • wierzy, że historia jego życia jest również włączona w wielki plan Bożej miłości historia zbawienia (E.9.d), • kształtuje postawę odpowiedzialności i dbałości o swoje życie, w tym życie duchowe (A.12.a).
17. Konsekwencje niewłaściwego wyboru	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że grzech oddala człowieka od Boga. – Rozwijanie umiejętności oceniania własnej grzeszności w obliczu świętości Boga. – Motywowanie do uznania własnej grzeszności i powierzenia się Bogu. 	<p>Istota grzechu pierworodnego. Wolność i zniewolenie. Łaska Boga większa od grzechu człowieka. Tekst biblijny: Rdz 3,1-19; Ef 2,8-9.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia istotę grzechu pierwszych rodziców (A.12.1), • poprawnie interpretuje biblijną historię grzechu pierworodnego (Rdz 3,1-19) (A.12.2), • wyjaśnia, czym jest protoewangelia (A.12.3), • podaje drugie prawo życia duchowego i omawia sposoby odniesienia go do swojego życia (E.9), • omawia działanie Boga ukierunkowane na ocalenie człowieka (A.12.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że grzech niesie ze sobą zniewolenie i nie pozwala doświadczyć miłości Boga, • omawia skutki grzechu w życiu młodego człowieka, • uzasadnia, że przeproszenie Boga i powierzenie Mu swojego grzechu niesie prawdziwą wolność. 	<ul style="list-style-type: none"> • ma świadomość własnej grzeszności, • powierza swój grzech Bogu.

<p>18. Jezus Chrystus – jedyne Boże rozwiązanie</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że przyjście Jezusa na ziemię jest odpowiedzią Boga na grzech człowieka. – Przygotowanie do interpretacji pojęcia „wcielenie”. – Wspomaganie w uznaniu Jezusa Chrystusa jako jedyne rozwiązanie problemu grzeszności człowieka. 	<p>Bóg stał się człowiekiem (A.13). Jezus – prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek (A.13). Jezus Chrystus jedyne rozwiązanie dla grzesznego człowieka. Tekst biblijny: Rz 5,8; J 14,6.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcia: wcielenie, odkupienie, • wyjaśnia podwójną naturę Osoby Jezusa Chrystusa (A.13.3), • podaje prawdę, że Jezus przyszedł na ziemię jako człowiek, by odkupić człowieka, • podaje trzecie prawo życia duchowego i omawia sposoby odniesienia go do swojego życia (E.9). 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że Jezus Chrystus jest jedynym rozwiązaniem dla grzesznego człowieka, • uzasadnia, że powierzenie grzechu Jezusowi pozwala doświadczyć miłości Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • uznaje w Jezusie Boga (A.13.b), • kieruje się prawami życia duchowego (E.9.a), • z szacunkiem wypowiada tytuły Jezusa i używa ich w osobistej modlitwie (A.13.a).
<p>19. Ogłaszać Jezusa Chrystusa jedynym Panem i Zbawicielem człowieka</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy, że Jezus Chrystus jest jedynym Panem i Zbawicielem człowieka. – Budzenie pragnienia przyjęcia Jezusa jako Pana i Zbawiciela. 	<p>Jezus jedynym Panem i Zbawicielem. Przyjęcie Jezusa jako Pana i Zbawiciela prowadzi do poznania Boga i doświadczenia Jego miłości. Tekst biblijny: Rz 10,9-10.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcie „zbawienie”, • podaje czwarte prawo życia duchowego i omawia sposoby odniesienia go do swojego życia (E.9), • wyjaśnia, że do przyjęcia Jezusa potrzebna jest wiara oraz szczerze i otwarte serce, • wyjaśnia, że owocem przyjęcia Jezusa jest przemiana życia. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny: Rz 10,9-10, • opowiada o męce, śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa, • uzasadnia, dlaczego na życie doczesne warto patrzeć przez pryzmat życia wiecznego. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża wdzięczność za zbawczą mękę i śmierć Jezusa (A.16.a), • uznaje i przyjmuje Chrystusa jako Pana i Zbawiciela (E.9.b), • kształtuje swoje życie w świetle prawdy o zmartwychwstaniu i w perspektywie życia wiecznego (A.17.b).
<p>20. Na Bożą miłość odpowiadać miłością</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie, że świadectwo wiary jest odpowiedzią na miłość Boga. – Kształtowanie zdolności dzielenia się kerygmatem z rówieśnikami. 	<p>Świadectwo wiary odpowiedzią na miłość Boga. Słowa i życie codzienne – świadectwo. Wspólnota Kościoła miejscem umocnienia wiary i posłania do dawania świadectwa. Postawa chrześcijańskiej nadziei. Tekst biblijny: 1 Kor 9,16-27.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, co to jest kerygmat, • uzasadnia, że otrzymana miłość Boża motywuje do przekazywania jej innym, • podaje przykłady świadectwa wiary młodego człowieka słowem i w życiu codziennym. • 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady znanych osób (np. ze świata kultury lub sportu), które dają świadectwo wiary, • omawia rolę wspólnoty Kościoła w umocnieniu wiary, • wyjaśnia wymiar chrześcijańskiej nadziei. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje zdolność dzielenia się kerygmatem ze swoimi rówieśnikami (E.9.e), • rozwija postawę chrześcijańskiej nadziei (A.17.a).

III. Być wolnym, by wierzyć

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
21. Wybrać wiarę, by być szczęśliwym	<ul style="list-style-type: none"> – Przedstawienie wiary jako ciągłego podejmowania wysiłku poszukiwania i odkrywania Boga. – Rozwijanie wytrwałości w umacnianiu swojej wiary. 	<p>Wiara jako poszukiwanie i odkrywanie Boga. Biblijne cechy i określenia wiary. Postawy człowieka wobec Boga i ich konsekwencje (A.6). Tekst biblijny: Hbr 11,1-11.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie wiary, • analizuje znaczenie wolności dla wiary bądź niewiary człowieka (A.6.3), • wymienia i omawia postawy człowieka wobec Boga i ich konsekwencje (odrzućenie, obojętność, przyjęcie), • wyjaśnia, że owocem poszukiwania Boga jest doświadczenie Jego bliskości, • wymienia i omawia przeszkody w rozwoju wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> • w oparciu o tekst biblijny wskazuje cechy i określenia wiary, • wyjaśnia, że doświadczenie wiary prowadzi do wierności Bogu, • uzasadnia, dlaczego wiara nadaje sens życiu człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • właściwie korzysta z daru wolności (C.2.c), • poszukuje sposobów umacniania swojej wiary.
22. Wiara, która szuka zrozumienia	<ul style="list-style-type: none"> – Przedstawienie zależności między wiarą i rozumem. – Motywowanie do akceptacji prawd wiary. 	<p>Wyznanie wiary (E.9). Formowanie się <i>Credo</i>. Św. Augustyn (E.1). Tekst biblijny: Rz 1,19-20.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • omawia historię powstania <i>Credo</i>, • podaje treść <i>Wyznania wiary</i> i interpretuje poszczególne jego artykuły (E.9.2), • wyjaśnia zależność między wiarą i rozumem (A.6.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • krótko wyjaśnia myśl św. Augustyna o roli rozumu i wiary. 	<ul style="list-style-type: none"> • akceptuje wyznawane prawdy wiary (E.9.c), • potwierdza swoim życiem przyjęcie prawd wiary.
23. Dlaczego Jezus? Religie świata a chrześcijaństwo	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiedzy na temat najważniejszych religii świata oraz ukazanie wartości chrześcijaństwa w świetle innych religii. – Kształtowanie szacunku wobec innych religii oraz radości z bycia chrześcijaninem. 	<p>Religie a chrześcijaństwo (A.3). Najważniejsze religie świata. Tekst biblijny: Dz 4,12.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie „religia”, • podaje wiadomości na temat najważniejszych religii świata: (judaizm, buddyzm, hinduizm i islam) (A.3.1), • ukazuje specyfikę i wartość chrześcijaństwa wobec innych religii, zwłaszcza: judaizmu, buddyzmu, hinduizmu i islamu (F.2.1) 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia cechy wspólne wszystkich religii, • uzasadnia, że chrześcijaństwo najpełniej wyraża miłość Boga. 	<ul style="list-style-type: none"> • szanuje inne religie i ich wyznawców (F.2.a), • podejmuje rozmowy z rówieśnikami na temat wiary (A.6.).

24. dlaczego Kościół katolicki?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Kościoła katolickiego w świetle innych wyznań chrześcijańskich. – Kształtowanie postawy szacunku i zgodnego współistnienia z osobami innych wyznań. 	<p>Najważniejsze wyznania chrześcijańskie (E.8). Podstawy myśli ekumenicznej (E.8). Inicjatywy ekumeniczne. Tekst biblijny: Mt 16,13-20.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcie ekumenizmu (E.8.1), • przedstawia różnice i podobieństwa katolicyzmu i pozostałych głównych wyznań chrześcijańskich oraz wskazuje perspektywy i granice ekumenizmu (E.8.2), • w kontekście ekumenizmu wyjaśnia pojęcia interkomunii, sukcesji apostoelskiej, konieczności łaski Bożej do zbawienia i ukazuje miejsce Pisma Świętego w życiu chrześcijanina (E.8.4), • wskazuje inicjatywy ekumeniczne podejmowane w Kościele katolickim i innych kościołach oraz wspólnotach chrześcijańskich (E.8.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje tożsamość katolika. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia postawę katolika (F.2.b), • okazuje szacunek wobec osób innych wyznań (E.8.a), • dąży do zrozumienia osób innego wyznania (E.8.b), • włącza się w działania ekumeniczne (E.8.c).
25. Wyjątkowość chrześcijaństwa na tle innych kultur i religii	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wyjątkowości chrześcijaństwa na tle innych kultur i religii. – Kształtowanie postawy zrozumienia, tolerancji i dialogu rozumianego jako poszukiwanie prawdy, skoncentrowanego na dobru. 	<p>Wyjątkowość i nowość chrześcijaństwa (F.2). Dialog międzykulturowy i międzyreligijny (F.2). Tekst biblijny: 1 Kor 2,6-9.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje zasady dialogu międzyreligijnego (F.2.2), • wskazuje specyfikę chrześcijaństwa na tle innych religii (A.3.2), • wskazuje podejmowane przez Kościół katolicki drogi dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego (F.2.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega dialog międzykulturowy, • określa perspektywy i granice dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego. 	<ul style="list-style-type: none"> • zachowuje tożsamość katolika (F.2.c), • rozwija postawę zrozumienia, tolerancji i dialogu rozumianego jako poszukiwanie prawdy, skoncentrowanego na dobru (A.3.a).

IV. Być wolnym, by uswięcić

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	Uczeń:
			Uczeń:		
26. Dlaczego nie jestem święty?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie zależności między wolnością człowieka a złem występującym w świecie. – Kształtowanie postawy pokory wobec Boga oraz świadomości własnej grzeszności i pragnienia jej przewycięzania. 	<p>Pojęcie grzechu (C.7). Grzech jako nieposłuszeństwo człowieka wobec Boga. Zależność między wolnością człowieka a złem występującym w świecie. Świętość darem Boga dla każdego człowieka. Tekst biblijny: Rz 7,18-25.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że Bóg jest święty i zaprasza do świętości każdego człowieka, • definiuje pojęcia: grzech, pokora, • opisuje grzech jako nieposłuszeństwo człowieka wobec Boga (C.7.2), • wskazuje, że świętość osiąga człowiek prawdziwie wolny wewnątrznie. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia zależność między wolnością człowieka a złem występującym w świecie, • omawia rolę pokory wobec Boga w uznaniu własnej grzeszności, • podaje przykłady pracy nad sobą w pokonywaniu pokus. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje w sobie postawę pokory, świadomości własnej grzeszności, ale również pragnienie jej przewycięzania oraz zaufania Bogu (A.12.b).
27. Wolność jest tam, gdzie Duch Pański	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Osoby Ducha Świętego. – Motywowania do budowania osobistej relacji z Duchem Świętym. 	<p>Trzecia Osoba Trójcy Świętej odkrywana poprzez Imię (A.19). Określenia i symbole Ducha Świętego (A.19). Duch Święty – przewodnikiem do świętości. Tekst biblijny: 2 Kor 3,17.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje określenia i symbole Ducha Świętego, • definiuje i opisuje Imię, określenia i symbole Ducha Świętego (A.19.1), • ukazuje Ducha Świętego jako przewodnika prowadzącego człowieka do świętości, • wyjaśnia, że poddanie się woli Ducha Świętego czyni człowieka wolnym. 	<ul style="list-style-type: none"> • ukazuje sposób działania Ducha Świętego w przyjętych sakramentach. • uzasadnia, że z Duchem Świętym można współpracować tylko wtedy, gdy nawiąże się z Nim osobową relację. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje osobistą relację z Duchem Świętym (A.19.a).
28. Kościół w mojej drodze do świętości	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie przymiotów Kościoła i jego roli wspólnoty w dążeniu do świętości. – Kształtowanie umiejętności analizowania cech Kościoła w kontekście swojego miejsca i powołania. – Kształtowanie poczucia odpowiedzialności za świętość własną oraz wspólnoty Kościoła. 	<p>Kościół jeden, święty, powszechny i apostołski (A.22). Rola wspólnoty Kościoła w dążeniu do świętości. Tekst biblijny: J 5,1-9.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wylicza i wyjaśnia przymioty Kościoła (A.22.1), • wyodrębnia przymioty Kościoła z <i>Credo</i>, • wyjaśnia, że we wspólnocie łatwiej jest żyć i pokonywać trudności. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że we wspólnocie Kościoła jesteśmy powołani do wzajemnej pomocy na drodze uświęcania, • uzasadnia błędność stwierdzenia: „Chrystus tak, Kościół nie”. 	<ul style="list-style-type: none"> • utożsamia się z wyznawaną wiarą (A.3.b), • utożsamia się ze wspólnotą Kościoła (A.22.a), • troszczy się o świętość własnego życia.

29. Duchowa łączność między niebem, ziemią i czyśćcem	<ul style="list-style-type: none"> – Przedstawienie zależności pomiędzy członkami Kościoła: żyjącymi, duszami przebywającymi w czyśćcu oraz świętymi przebywającymi w niebie. – Budzenie pragnienia modlitwy za wstawiennictwem świętych oraz w intencji cierpiących w czyśćcu. 	<p>Obcowanie świętych jako komunii dóbr duchowych (A.23). Komunia Kościoła w niebie i na ziemi (A.23). Ofiarowanie odpustu w intencji cierpiących w czyśćcu. Tekst biblijny: Łk 16,19-31.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: Kościół pielgrzymujący, cierpiący i tryumfujący, • wyjaśnia istotę obcowania świętych (A.23.1), • wyjaśnia wstawienniczą rolę świętych (D.9.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia perykopę o bogaczu i Łazarzu (Łk 16,19-31), • podaje definicję odpustu i omawia warunki jego uzyskania. 	<ul style="list-style-type: none"> • modli się za wstawiennictwem świętych (A.23), • wspiera cierpiących w czyśćcu przez modlitwę.
30. Poślij o Panie swego anioła	<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiadomości na temat aniołów. – Ukazanie zagrożeń płynących z praktyk ezoterycznych i magii. – Motywowanie do modlitewnego kontaktu z Aniołem Stróżem i archaniołami. 	<p>Istnienie aniołów (A.9). Aniołowie w życiu Kościoła (A.9). Biblijne przykłady działania aniołów. Michał Archanioł, Anioł Stróż. Zagrożenia płynące z praktyk ezoterycznych i magii. Tekst biblijny: Wj 23,20-21.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że istnieje świat duchowy, • wyjaśnia, kim są aniołowie (A.9.1), • wymienia funkcje, jakie pełnią aniołowie, • podaje biblijne przykłady działania aniołów (A.9.2), • podaje argumenty za ich odrzuceniem. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia udział aniołów w misji Jezusa, • podaje przykłady zagrożeń płynących z praktyk ezoterycznych i magii. 	<ul style="list-style-type: none"> • wierzy w Anioła Stróża (A.9.a), • modli się do Anioła Stróża i Michała Archanioła.
31. Nieunikniona konieczność śmierci	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie z obrzędami pogrzebowymi i ukazanie wartości modlitwy za zmarłych. – Kształtowanie nadziei chrześcijańskiej wobec nieuchronności śmierci. 	<p>Pogrzeb chrześcijański jako obrzęd liturgiczny Kościoła (B.9). Chrześcijańska postawa wobec śmierci. Wartość Mszy Świętej w intencji zmarłych. Tekst biblijny: Ps 90,8-12.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia katolicki sens grzebania zmarłych (B.9.2), • wyjaśnia, że pogrzeb chrześcijański jest obrzędem liturgicznym Kościoła (B.9.1), • uzasadnia wartość modlitwy za zmarłych, a szczególnie Mszy Świętej w ich intencji. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia obrzędy pogrzebowe, • charakteryzuje chrześcijańską postawę wobec śmierci. 	<ul style="list-style-type: none"> • okazuje szacunek zmarłym (B.9.a), • modli się za zmarłych i pamięta o nich (B.9.c).
32. Sąd nad żywymi i umarłymi	<ul style="list-style-type: none"> – Wyjaśnienie prawd eschatologicznych w świetle faktów z życia Jezusa. – Kształtowanie świadomości spotkania z Chrystusem w dniu sądu. 	<p>Jezus Chrystus obecny po prawicy Ojca i w swoim Kościele. Jezus Chrystus powróci w chwale. Sąd nad żywymi i umarłymi (A.18). Chrystus otwiera bramy zbawienia sprawiedliwym zmarłym przed Jego przyjściem (A.16). Tekst biblijny: Mt 25,31-46.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje naukę Kościoła o końcu świata i sądzie ostatecznym (A.18.2), • definiuje pojęcia: sąd szczegółowy, sąd ostateczny, niebo, piekło, czyściec, • wyjaśnia słowa „zstąpił do piekieł” (A.16.2), • podaje prawdę, że Chrystus otwiera bramy zbawienia sprawiedliwym zmarłym przed Jego przyjściem (A.16). 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że Jezus Chrystus jest obecny po prawicy Ojca i w swoim Kościele, • wyodrębnia z <i>Credo</i> prawdy o królowaniu Jezusa i Jego powtórnym przyjściu, • wyjaśnia, że życie wieczne zależy od życia na ziemi. 	<ul style="list-style-type: none"> • żyje ze świadomością spotkania z Chrystusem w dniu sądu (A.18.c), • traktuje Chrystusa jako źródło nadziei odnośnie do własnego życia, obecnego i przyszłego (A.17.c).

33. Rozmawiać z Bogiem ojcem jak Jezus	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie modlitwy jako rozmowy z Bogiem Ojcem. – Kształtowanie postawy dziecięcej ufności wobec Boga. 	<p>Modlitwa jako rozmowa z Ojcem (D.4). Synowski charakter modlitwy Jezusa. Tekst biblijny: J 11,38-44.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia synowski charakter modlitwy Jezusa (D.4.1), • charakteryzuje modlitwę Jezusa (D.4.2), • podaje przykłady miejsc i sytuacji, w których Jezus się modlił. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady w jakich sytuacjach najczęściej modli się młody człowiek, • uzasadnia, że Bóg pragnie dobra dla każdego człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • podczas modlitwy przyjmuje postawę dziecka Bożego (D.4.a), • z ufnością modli się do Boga Ojca (D.4.b).
34. Uświęcam się przez modlitwę	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie z postawami i formami modlitwy. – Rozwijanie umiejętności posługiwania się różnymi formami modlitwy. – Motywowanie do codziennej indywidualnej modlitwy (różnymi rodzajami). 	<p>Formy modlitwy (D.8). Biblijne przykłady form modlitwy. Postawy modlitewne. Tekst biblijny: Lb 6,22-27.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia i omawia formy modlitwy (błogosławieństwo i adoracja, modlitwa prośby, dziękczynienia, uwielbienia) (D.8.1), • podaje i omawia wybrane biblijne przykłady form modlitwy. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje postawy modlitewne, • uzasadnia, że modlitwa prowadzi do świętości życia. 	<ul style="list-style-type: none"> • przyjmuje postawę modlitewną adekwatną do przeżywanej sytuacji (D.8.b), • formułuje własne modlitwy w różnych formach.
35. Kiedy modlitwa jest skuteczna?	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie warunków skutecznej modlitwy. – Kształtowanie postawy pokory, ufności i wytrwałości w zwracaniu się do Boga na modlitwie. 	<p>Skuteczność modlitwy (D.12). Biblijne podstawy modlitwy wspólnotowej (D.8.2). Tekst biblijny: Mt 21,21-22; Jk 4,1-3.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega skuteczność modlitwy, • wyjaśnia związek posiadanego obrazu Boga ze skutecznością modlitwy (D.12.1), • omawia biblijne podstawy modlitwy wspólnotowej (D.8.2), • omawia, na czym polega modlitwa wstawiennicza (D.8.1), • uzasadnia twierdzenie, że skuteczność modlitwy zależy od woli Bożej (D.12.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że na modlitwie można prosić Boga tylko o dobro, • wyjaśnia, że owocem modlitwy jest przemiana umysłu, serca i pragnień, • uzasadnia, że Bóg zawsze wysłuchuje modlitw, ale nie dostrzegamy Jego odpowiedzi. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje postawę pokory, ufności i wytrwałości w zwracaniu się do Boga na modlitwie (D.12.a).

V. Być wolnym, by służyć Ewangelii

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
36. Mówić o Jezusie, by inni byli wolni	<ul style="list-style-type: none"> – Wyjaśnienie znaczenia wolności i odpowiedzialności w życiu człowieka. – Kształtowanie odpowiedzialności za realizację własnego powołania w wymiarze wspólnotowym. 	<p>Wolność i odpowiedzialność w życiu człowieka. Sposoby realizacji własnego powołania w wymiarze wspólnotowym.</p> <p>Tekst biblijny: 1 Kor 10,23-24; 2 Kor 8,9.13-14.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia zależność między wolnością i odpowiedzialnością w życiu człowieka, • podaje prawdę, że powołaniem każdego chrześcijanina jest głoszenie Jezusa, • uzasadnia poczucie odpowiedzialności za innych we wspólnocie Kościoła, • definiuje pojęcia: ewangelizacja, działania apostolskie. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, dlaczego łatwiej jest wierzyć wspólnie z innymi, • podaje przykłady ludzi, którzy przyjmując Jezusa odzyskali wewnętrzną wolność, • wymienia i omawia akcje ewangelizacyjne i apostolskie organizowane w jego środowisku, • podaje przykłady działań ewangelizacyjnych za pośrednictwem nowoczesnych nośników informacji. 	<ul style="list-style-type: none"> • odpowiedzialnie korzysta z daru wolności, • włącza się w akcje ewangelizacyjne, apostolskie i charytatywne (E.8.e).
37. Początki chrześcijaństwa i pierwsze prześladowania	<ul style="list-style-type: none"> – Wprowadzenie w rzeczywistość Kościoła powszechnego (E.8). – Ukazanie początków chrześcijaństwa i pierwszych prześladowań chrześcijan. – Kształtowanie postawy szacunku wobec Kościoła i jego historii. 	<p>Początki chrześcijaństwa i pierwsze prześladowania chrześcijan (Apostołowie męczennicy, św. Szczepan, św. Ignacy Antiocheński) (E.1). Rola św. Piotra u początków Kościoła.</p> <p>Tekst biblijny: Dz 5,27-32.40-41.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o życiu starożytnych chrześcijan (E.1.4), • opierając się na Nowym Testamencie, szczególnie na Dziejach Apostolskich, omawia rolę św. Piotra u początków Kościoła (E.1.2), • opowiada o początkach chrześcijaństwa oraz starożytnych prześladowaniach chrześcijan (E.1.1). 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje postawę chrześcijan-męczenników, • wyjaśnia przyczyny niechęci Żydów do chrześcijan I w. 	<ul style="list-style-type: none"> • z szacunkiem odnosi się do Kościoła i jego historii (E.1.a), • modli się za Kościół i jego pasterzy (E.1.b).
38. Posłuchamy cię innym razem	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie roli św. Pawła u początków Kościoła oraz spotkania świata pogańskiego i kultury antycznej z chrześcijaństwem. – Motywowanie do wytrwałości w głoszeniu Ewangelii w niesprzyjającym środowisku. 	<p>Rola św. Pawła u początków Kościoła. Spotkanie świata pogańskiego i kultury antycznej z chrześcijaństwem.</p> <p>Tekst biblijny: Dz 17,16-34.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opierając się na Dziejach Apostolskich, omawia rolę św. Pawła u początków Kościoła (E.1.2), • wskazuje na kwestie związane ze spotkaniem świata pogańskiego i kultury antycznej z chrześcijaństwem (E.1.3), • wskazuje przykłady wychodzenia chrześcijan do (świata) innych. 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o nauczaniu św. Pawła na Areopagu, • charakteryzuje metodę nauczania św. Pawła wobec pogan, • podaje przykłady głoszenia o Jezusie metodami dostosowanymi do współczesnej kultury, • wyjaśnia, że Ewangelię należy głosić nie gubiąc jej istoty i nie zniekształcając jej sensu. 	<ul style="list-style-type: none"> • wytrwale mówi o Jezusie swoim rówieśnikom, uwzględniając ich środowiska życia.

39. Pełnoprawni obywatele cesarstwa rzymskiego. „Edykt mediolański”	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie znaczenie tzw. edyktu mediolańskiego dla rozwoju chrześcijaństwa. – Motywowanie do troski o swobodne wyznawanie wiary w Polsce i Europie. 	„Edykt mediolański”. Konkordat między RP a Stolicą Apostolską. Tekst biblijny: Dz 16,16-24.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje czas zawarcia umowy zwanej edyktem mediolańskim i omawia jej znaczenie (E.1.6), • wyjaśnia, dlaczego cesarze Konstantyn i Licyniusz zawarli umowę zwaną edyktem mediolańskim, • wyjaśnia, dlaczego „edykt mediolański” zapoczątkował szybki rozwój chrześcijaństwa i postęp jego instytucjonalizacji. 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje, że „edykt mediolański” dotyczył nie tylko chrześcijaństwa lecz również innych religii, • wyjaśnia, że na mocy umowy zwanej „edyktem mediolańskim” chrześcijanie stali się pełnoprawnymi obywatelami cesarstwa rzymskiego. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża gotowość wyrażania swoich przekonań religijnych w rzeczywistości publicznej.
40. Modlitwa i praca. Święty Benedykt	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie z działalnością świętego Benedykta, oraz dziełem podjętym przez benedyktynów. – Motywowanie do troski o swój rozwój osobowy przez modlitwę i pracę. 	Rola zakonów i klasztorów w średniowieczu (E.2). Działalność świętego Benedykta (E.2). Dzieło podjęte przez benedyktynów (E.2). Tekst biblijny: Łk 10,38-42.	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: monastycyzm, reguła zakonna, benedyktyni, • opowiada o życiu i działalności św. Benedykta (E.2.2), • prezentuje rolę zakonu i klasztorów benedyktynów (E.2.1), • wykazuje aktualność idei benedyktyńskiej (E.2.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia maksymę „Ora et labora”, • wyjaśnia dlaczego św. Benedykt jest patronem Europy, • charakteryzuje życie zakonne benedyktynów współcześnie. 	<ul style="list-style-type: none"> • wzoruje się na duchowości św. Benedykta (E.2.c), • troszczy się o swój rozwój osobowy przez modlitwę i pracę.
41. Rozłam w Kościele. Schizma wschodnia	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie przyczyn i skutków rozłamu Kościoła na wschodni i zachodni. – Motywowanie do odkrywania i budowania jedności Kościoła. 	Schizma wschodnia (E.2) Różnice i podobieństwa między kościołem rzymskokatolickim a prawosławnym. Tekst biblijny: J 17,20-23 .	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: schizma, Kościół prawosławny, patriarcha, ikona, cerkiew, • wymienia przyczyny i skutki rozłamu Kościoła na Wschodni i Zachodni, • wykazuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim i prawosławnym. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia zniesienie wzajemnych ekskomunik przez papieża Pawła VI i patriarchę Atenagorasa I, charakteryzuje działania ekumeniczne Kościoła prawosławnego i katolickiego, • układa modlitwę w intencji jedności Kościoła. 	<ul style="list-style-type: none"> • pielęgnuje postawę jednoczenia (E.8.d) • dąży do jedności (E.2.b) • docenia wartość kultury prawosławia.
42. Reforma gregoriańska	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie założeń i skutków reformy gregoriańskiej. – Kształtowanie umiejętności argumentowania i uzasadniania swoich racji. 	Założenia i skutki reformy gregoriańskiej. Stosunki państwo – Kościół. Obowiązki i prawa Polaka katolika. Tekst biblijny: Mt 22,15-21.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, kim był Grzegorz VII i czego dotyczyły wydane przez niego dekrety reformatorskie, • wymienia owoce reformy gregoriańskiej, • definiuje pojęcia: inwestytura, symonia, ekskomunika. • charakteryzuje główne założenia reformy. 	<ul style="list-style-type: none"> • krytycznie ocenia stosunki państwo Kościół przed reformą gregoriańską, • wyjaśnia znaczenie reformy Grzegorza VII dla Kościoła w Europie zachodniej i w Polsce. 	<ul style="list-style-type: none"> • respektuje obowiązki i prawa Polaka katolika zawarte w Konstytucji RP.

43. Wyprawy krzyżowe	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wypraw krzyżowych jako wyrazu gotowości poświęcenia życia dla Chrystusa. – Kształtowanie odwagi do obrony wiary, a nawet poświęcenia. 	<p>Wyprawy krzyżowe (E.2). Cel podejmowania wypraw krzyżowych. Sytuacja polityczna na terenach Ziemi Świętej w XI–XIII w. Tekst biblijny: Ga 6,14.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: krucjata, wojna sprawiedliwa, • omawia zagrożenia ze strony wyznawców Islamu na terenach Ziemi Świętej w XI–XIII w., • wymienia i omawia podstawowy cel podejmowania wypraw krzyżowych, • omawia jasne i ciemne strony wypraw krzyżowych. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że wyjaśnia, że krucjaty były jednocześnie wyprawami wojennymi i pielgrzymkami, które charakteryzował szczególny rytuał i status prawny, • średniowieczni Europejczycy maszerowali, aby walczyć za Chrystusa, i byli gotowi poświęcić życie w obronie tego, co uważali za największą świętość. 	<ul style="list-style-type: none"> • staje w obronie wiary.
44. Służyć ubóstwem. Święty Franciszek	<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie z działalnością św. Franciszka oraz dziełem podjętym przez franciszkanów. – Motywowanie do troski o swój rozwój duchowy oraz kształtowanie umiejętności dzielenia się z innymi. 	<p>Spór o ewangeliczne ubóstwo (E.2). Kościół w społeczeństwie feudalnym (E.2). Działalność świętego Franciszka. Rola zakonu franciszkanów oraz podjęte przez niego dzieło. Tekst biblijny: Łk 6,20-23a.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: zakon żebraczy, habit, kwesta, • opowiada o życiu i działalności św. Franciszka (E.2.2), • przedstawia spór o ubóstwo (E.2.4), • prezentuje rolę zakonu i klasztorów franciszkanów (E.2.1), • wykazuje aktualność idei franciszkańskiej (E.2.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje wartość rezygnacji z dóbr materialnych na rzecz wzrostu duchowego, • charakteryzuje rolę Kościoła w społeczeństwie feudalnym, • podaje i omawia dzieła zakonu franciszkanów podejmowane wspólnie. 	<ul style="list-style-type: none"> • wzoruje się na duchowości św. Franciszka (E.2.c).
45. Zrozumieć wiarę. Życie umysłowe XII i XIII wieku	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie poziomu życia umysłowego w XII i XIII wieku oraz działalności naukowych ośrodków średniowiecznej Europy. – Kształtowanie postawy szacunku i uznania dla umysłowych osiągnięć epoki średniowiecza. 	<p>Życie umysłowe XII i XIII wieku (E.2). Powstanie uniwersytetów (E.2). Życie i działalność św. Tomasza z Akwinu (E.2). Tekst biblijny: J 3,1-21.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o osiągnięciach intelektualnych XII i XIII wieku, • wymienia uniwersytety średniowiecznej Europy, • charakteryzuje postać św. Tomasza z Akwinu. 	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje dziedziny wiedzy studiowane w średniowieczu, • charakteryzuje wkład ludzi wierzących w rozwój ludzkiej wiedzy. 	<ul style="list-style-type: none"> • szuka kompetentnej pomocy w rozwiązywaniu wątpliwości w wierze, • angażuje się w pogłębianie wiedzy i wiary.

46. Ratować wiarę. Inkwizycja	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie przyczyn i skutków inkwizycji. – Ukazanie prawdy, że Kościół potrzebuje nieustannego oczyszczania. – Kształtowanie postawy przebaczenia i skruchy oraz umiejętności oceny zła płynącego z nietolerancji religijnej w świetle prawdy o świętości Kościoła. 	Przyczyny i skutki inkwizycji. Przebaczenie we wspólnocie Kościoła oraz w sferze indywidualnej. Tekst biblijny: 1 J 1,8-10 i 1 J 2,3-6.	<ul style="list-style-type: none"> • określa, na czym polega świętość Kościoła, • definiuje pojęcia: inkwizycja i herezja, • wymienia przyczyny powstania inkwizycji, • prezentuje stanowisko Kościoła współczesnego wobec inkwizycji. • potrafi ocenić zło płynące z inkwizycji. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje metody walki z heretykami stosowane przez inkwizycję, • poprawnie interpretuje fragmenty z Biblii i listu Jana Pawła II „Tertio millennio adveniente”. 	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje postawę wiary w Chrystusa oraz miłości względem drugiego człowieka, • wyraża postawę akceptacji i tolerancji wobec drugiego człowieka, • przebacza i prosi o przebaczenie.
47. Chrystianizacja Polski i rola świętego Wojciecha	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie wiadomości na temat znaczenia chrystianizacji Polski oraz roli działalności i kultu św. Wojciecha dla Kościoła w Polsce. – Budowanie świadomości znaczenia historii Kościoła w Polsce oraz kształtowanie tożsamości religijnej. 	Kościół w życiu narodu polskiego: chrystianizacja Polski, rola działalności i kultu św. Wojciecha (E.6). Tekst biblijny: J 12,24-26.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje datę chrztu Mieszka I oraz Zjazdu Gnieźnieńskiego, • omawia życie i działalność św. Wojciecha (E.6.2), • uzasadnia znaczenie chrztu dla historii Polski (E.6.1), • uzasadnia wybór św. Wojciecha na patrona Polski (E.6.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia kontekst polityczny i religijny towarzyszące chrystianizacji Polski, • wymienia nowoutworzone biskupstwa, 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje swoją tożsamość religijną i narodową przez poznawanie dziejów Polski, • odważnie wyznaje wiarę wzorując się na św. Wojciechu.
48. Spór o św. Stanisława	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie wiadomości na temat konfliktu króla Bolesława Śmiałego z biskupem krakowskim oraz kultu św. Stanisława. – Budowanie świadomości wagi oraz siły poświęcenia dla wiary, Kościoła i Ojczyzny. 	Konflikt między królem Bolesławem Śmiałym z biskupem krakowskim. Spór o św. Stanisława (E.6.2). Rola działalności i kultu św. Stanisława (E.6). Święty Stanisław patron Polski. Tekst biblijny: J 10,11-16.	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje tzw. spór o św. Stanisława (E.6.2), • opowiada o przyczynach konfliktu między królem Bolesławem Śmiałym z biskupem krakowskim, • wyjaśnia rozbieżności w historycznych ocenach tego konfliktu. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia życie i działalność św. Stanisława, • uzasadnia wybór św. Stanisława na patrona Polski. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje świadomość możliwości poświęceń dla Kościoła i Polski, • szuka autorytetów, które uczą poświęcenia się dla Kościoła i Ojczyzny.
49. Dobrocią i mądrością zdobywać serca. Święta Jadwiga Królowa	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie wiadomości na temat chrześcijaństwa za czasów Jagiellonów. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za wiarę własną i innych oraz podejmowane decyzje. 	Chrześcijaństwo w Polsce za czasów Jagiellonów. Życie i świętość Jadwigi Królowej (E.6). Tekst biblijny: Mt 20,25-26.	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje chrześcijaństwo w Polsce za czasów Jagiellonów (E.5.4), • opowiada o życiu i świętości Jadwigi Królowej (E.5.4), • wymienia owoce religijne i polityczne podejmowanych decyzji przez św. Jadwigę dla Polski, Litwy i Kościoła. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że decyzje podejmowane przez Jadwigę wymagały dojrzałej wewnętrznej wolności i głębokiej wiary, • wskazuje, że decyzje podejmowane przez poszczególne osoby mają wpływ na wielu ludzi i prawa. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje w sobie odpowiedzialność za podejmowane decyzje.

VI. Być wolnym, by świętować

Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
			podstawowe	ponadpodstawowe	
			Uczeń:		Uczeń:
50. Każdy ma swojego patrona w niebie. uroczystość Wszystkich Świętych	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie prawdy i przesłania liturgii uroczystości Wszystkich Świętych. – Kształtowanie postawy czci i szacunku wobec świętych. 	<p>Cześć świętych w roku liturgicznym (B.11). Patroni chrztu, patroni parafii. Modlitwa na uroczystość Wszystkich Świętych (np. kolekta lub prefacja). Tekst biblijny: Ap 22,4-5.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia kult świętych w obchodach roku liturgicznego (B.11.1), • wymienia obchody ku czci największych świętych Kościoła (B.11.2), • wyjaśnia przesłanie modlitwy z liturgii uroczystości Wszystkich Świętych. 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o swoim patronie od chrztu, • wymienia i charakteryzuje patrona parafii. 	<ul style="list-style-type: none"> • pogłębia własną duchowość (D.10.a), • ma świadomość konieczności oddawania czci i szacunku świętym (B.11.a).
51. Chrystus wczoraj i dziś. Rok liturgiczny	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie znajomości roku kościelnego – poszczególnych jego okresów i uroczystości. – Motywowanie do odkrywania Bożego planu zbawienia w wydarzeniach własnego życia. 	<p>Istota roku liturgicznego (B.3.). Okresy i uroczystości roku liturgicznego. Tekst biblijny: 1 Kor 1,23-24.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia i charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego, • wymienia i omawia uroczystości w roku liturgicznym, • omawia istotę roku liturgicznego jako rozwinięcia różnych aspektów jedynego Misterium Paschalnego (B.3.1). 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje związek wybranych świąt z wydarzeniami w historii zbawienia, • podaje przykłady zwyczajów i tradycji związanych z rokiem liturgicznym. 	<ul style="list-style-type: none"> • dostrzega Boży plan zbawienia w wydarzeniach własnego życia, • dziękuje za Bożą obecność w dziejach ludzkości i jego własnym.
52. Ten, który był, który jest i który przyjdzie. Adwent	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie prawdy o różnych wymiarach Adwentu. – Kształtowanie postawy nieustannego oczekiwania na spotkanie z Jezusem. 	<p>Istota i różne wymiary Adwentu. Proroctwa Starego Testamentu i ich wypełnienie w Jezusie Chrystusie. Teksty biblijne o powtórnym przyjściu Chrystusa. (Mt 25,1-13).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje i omawia wybrane proroctwa Starego Testamentu zapowiadające przyjście Jezusa na ziemię, • wskazuje wypełnienie zapowiedzi Starego Testamentu w Jezusie Chrystusie (A.13.1) • wyjaśnia, co to znaczy, że Chrystus przyszedł, przychodzi i przyjdzie. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia teksty biblijne zapowiadające powtórne przyjście Jezusa, • podaje przykłady sposobów przygotowania się na przyjście Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> • przygotowuje się na przyjście Jezusa podczas świąt Bożego Narodzenia oraz na końcu świata, • uczestniczy w roratach i przystępuje do sakramentu pokuty i pojednania.
53. Narodziny, które przynoszą wolność. Boże Narodzenie	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie prawdy o miłości Boga, który zsyła na ziemię swojego Syna. – Przygotowanie do przeżywania świąt Bożego Narodzenia jako czasu przemiany serca na spotkania z Jezusem. 	<p>Boże Narodzenie – obrzędy liturgiczne, tradycje i zwyczaje. Kolęda „Bóg się rodzi”. Tekst biblijny: Łk 2,1-20.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o narodzeniu Jezusa, • omawia wydarzenia związane z Bożym Narodzeniem i ich kontekst (A.15.1), • podaje przykłady tradycji świątecznych i uzasadnia ich związek z osobą Jezusa. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia wartość przebaczenia i pojednania się, by móc szczerze dzielić się opłatkiem, • podaje przykłady tekstów literackich nawiązujących do narodzenia Jezusa i je interpretuje. 	<ul style="list-style-type: none"> • przygotowuje się do owocnego przeżywania Świąt Bożego Narodzenia (A.15.a).

54. Wzrastał w latach i mądrości. Dzieciństwo i życie ukryte Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie chronologii wydarzeń z życia ukrytego Jezusa na tle roku liturgicznego. – Motywowanie do odkrywania przejawów Bożej opieki w życiu Jezusa i własnym. 	Dzieciństwo i życie ukryte Jezusa (A.15). Ofiarowanie w świątyni, pokłon Mędrców, ucieczka do Egiptu, powrót do Nazaretu. Rola Maryi i Józefa w życiu Jezusa. Tekst biblijny: Mt 2,13-14.19-21; Łk 2,51.	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia najważniejsze wydarzenia z czasu dzieciństwa Jezusa, • uzasadnia związek wydarzeń z życia Jezusa z wydarzeń roku liturgicznego, • ukazuje rolę Maryi i Józefa w życiu Jezusa, • uzasadnia rolę zaufania Bogu w trudnych sytuacjach. 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje i omawia teksty biblijne opisujące te wydarzenia, • uzasadnia, że Dziecię Jezus potrzebowało opieki jak każde inne dziecko, • podaje przykłady z życia, doświadczania Bożej opieki za pośrednictwem bliskich. 	<ul style="list-style-type: none"> • ufa Bogu w czasie radości oraz w sytuacjach zagrożenia, • dziękuje Bogu za rodziców i powierza ich Jego opiece.
55. Rozwiązać więzy niewoli. Przesłanie na Wielki Post	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Wielkiego Postu jako szansy uwolnienia się od wewnętrznych zniewoleń. – Motywowanie do poszukiwania prawdziwej wolności przez przystąpienie do sakramentu pokuty i podejmowanie postanowień wielkopostnych. 	Wielki Post jako okres liturgiczny. Wezwanie do nawrócenia. Tekst biblijny: Iz 58,6-12.	<ul style="list-style-type: none"> • przypomina podstawowe wiadomości o okresie Wielkiego Postu, • wskazuje i omawia teksty biblijne wzywające do nawrócenia, • wyjaśnia symbolikę popiołu, • wskazuje, że sakrament pokuty i pojednania jest spotkaniem z Jezusem, który obdarza wolnością. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady postanowień wielkopostnych, • uzasadnia, że Wielki Post daje szansę uwolnienia się od nałogów. 	<ul style="list-style-type: none"> • uczestniczy w nabożeństwach wielkopostnych, • pogłębia więź z Chrystusem (B.3.b).
56. „Otrzyście już ży”. Wielkanoc	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie wiedzy na temat zmartwychwstania Chrystusa. – Rozwijanie umiejętności analizowania swojej wiary w świetle zmartwychwstania. 	Wydarzenie zmartwychwstania (A.17). Sens i znaczenie zmartwychwstania (A.17). Obrzędy i tradycje świąt wielkanocnych. Tekst biblijny: J 20,1-8.11-17.18.	<ul style="list-style-type: none"> • ukazuje sens i znaczenie zmartwychwstania Chrystusa (A.17.1), • przedstawia wydarzenia od śmierci krzyżowej Jezusa do zmartwychwstania (A.16.2), • wymienia i omawia obrzędy oraz tradycje związane ze świątami wielkanocnymi. 	<ul style="list-style-type: none"> • ukazuje zmartwychwstanie jako przejście z niewoli śmierci do życia, • uzasadnia, dlaczego Wielkanoc jest największym świętem chrześcijan. 	<ul style="list-style-type: none"> • uczestniczy w liturgii wielkanocnej, • wierzy w zmartwychwstanie.
57. Jezus wstępujący do nieba	<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie wiedzy na temat epifanii zmartwychwstałego Jezusa oraz Jego wniebowstąpienia. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za własne zbawienie oraz budzenie pragnienia osiągnięcia nieba. 	Epifanie Zmartwychwstałego (A.17). Wniebowstąpienie Jezusa. Nakaz misyjny. Tekst biblijny: Mk 16,15-19.	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcia: wniebowstąpienie, epifania, • wymienia sytuacje ukazywania się Zmartwychwstałego (A.17.2), • wyjaśnia nakaz misyjny Jezusa „Idźcie i nauczajcie...”, • wyjaśnia, kogo wspólnie dotyczy nakaz misyjny Jezusa i jak jest realizowany. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o wniebowstąpieniu Jezusa, • omawia kontekst wniebowstąpienia Jezusa, • uzasadnia, że Jezus szanuje wolność wyboru różnych dróg przez człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> • modli się o zbawienie własne i innych.

<p>58. Miłość, która daje szansę. Niedziela miłosierdzia</p>	<p>– Pogłębienie prawdy o Bożym miłosierdziu i formach jego kultu. – Kształtowanie postawy otwarcia się na Boże miłosierdzie oraz pragnienia przebaczenia innym.</p>	<p>Boże miłosierdzie. Kult Bożego miłosierdzia. Tekst biblijny: Łk 15,11-32.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o objawieniach św. Faustyny Kowalskiej i jej misji, • charakteryzuje rolę św. Faustyny i Jana Pawła II w szerzeniu kultu Bożego miłosierdzia, • podaje i omawia formy kultu Bożego miłosierdzia. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje przypowieść o miłosiernym ojcu, • wyjaśnia, że otrzymanie Bożego miłosierdzia przynagla nas do przebaczenia innym. 	<ul style="list-style-type: none"> • prosi o Boże miłosierdzie i przebacza innym, • modli się Koronką do Bożego Miłosierdzia, • uczestniczy we Mszy Świętej w Niedzielę Miłosierdzia.
<p>59. Jestem narzędziem w ręku Boga. Święci XX wieku</p>	<p>– Ukazanie życiorysów wybranych świętych Kościoła jako wzorów wiary i przewodników w drodze do nieba. – Motywowanie do naśladowania postaw wybranych świętych XX wieku.</p>	<p>Różne rodzaje duchowości chrześcijańskiej. Świadkowie modlitwy. Wybrani święci XX w.: Matka Teresa z Kalkuty, o. Pio, Jan Paweł II. Tekst biblijny: Mk 3,13-19.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady świętych stanowiących wzory modlitwy, • charakteryzuje duchowość Matki Teresy z Kalkuty, O. Pio oraz Jana Pawła II, • podaje przykłady wydarzeń z ich życia charakterystyczne dla ich działalności. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady możliwości naśladowania postaw świętych w swoim życiu, • omawia wpływ postawy świętych na osoby za ich życia oraz współcześnie, • uzasadnia potrzebę szukania wzorców świętości w każdym środowisku i czasie. 	<ul style="list-style-type: none"> • modli się na wzór świętych, • wzoruje się na świętych i prosi o ich wstawiennictwo.
<p>60. Duch, który daje wolność</p>	<p>– Poszerzenie wiadomości o obecności Ducha Świętego, który prowadzi do zgody i jedności człowieka z Bogiem i między narodami. – Kształtowanie postawy zaangażowania w budowaniu jedności z Bogiem i między ludźmi.</p>	<p>Przesłanie perykopy o zesłaniu Ducha Świętego. Duch Święty, który jednoczy ludzi i narody poróżnione przez grzech. Odpowiedzialność za misyjną działalność Kościoła. Wolność otrzymana od Ducha Świętego uzdalnia do budowania jedności z Bogiem i między ludźmi. Tekst biblijny: Rdz 11,1-9; Dz 2,4-11.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o zesłaniu Ducha Świętego, • uzasadnia, że Duch Święty pomaga naprawić skutki grzechu w wymiarze społecznym, • wyjaśnia posługę misjonarzy, jako narzędzi Ducha Świętego (w budowaniu jedności z Bogiem i między ludźmi), • uzasadnia, że autentyczna jedność prowadzi do wolności w relacjach z Bogiem i ludźmi. 	<ul style="list-style-type: none"> • porównuje przesłanie tekstów biblijnych o budowie wieży Babel i zesłaniu Ducha Świętego, • uzasadnia, że prawdziwa wolność prowadzi do jedności w relacjach z Bogiem i ludźmi. 	<ul style="list-style-type: none"> • współdziała z Duchem Świętym w budowaniu jedności w swoim środowisku.

Konsekwencje otrzymania negatywnej rocznej oceny klasyfikacyjnej z obowiązkowych zajęć edukacyjnych

1. Uczeń, który nie otrzymał ocen przynajmniej dopuszczających ze wszystkich przedmiotów, a z rysunku i malarstwa oraz z przedmiotu kierunkowego – ocen dostatecznych, nie otrzymuje promocji do klasy programowo wyższej.
2. Uczeń, który nie zdał egzaminu poprawkowego, nie otrzymuje promocji do klasy programowo wyższej.
3. Rada pedagogiczna szkoły, uwzględniając możliwości edukacyjne ucznia, może jeden raz w ciągu cyklu kształcenia w danym typie szkoły artystycznej promować do klasy programowo wyższej ucznia, który nie zdał egzaminu poprawkowego z jednych obowiązkowych zajęć edukacyjnych ogólnokształcących, pod warunkiem że te zajęcia są realizowane w klasie programowo wyższej.
4. Uczeń, który nie otrzymał promocji do klasy programowo wyższej, podlega skreśleniu z listy uczniów. Skreślenie następuje na podstawie uchwały rady pedagogicznej, po zasięgnięciu opinii samorządu uczniowskiego.
5. Rada pedagogiczna, po poinformowaniu przez dyrektora szkoły rodziców albo pełnoletniego ucznia, z własnej inicjatywy lub na wniosek rodziców lub pełnoletniego ucznia, może wyrazić zgodę na powtarzanie danej klasy, biorąc pod uwagę dotychczasowe osiągnięcia ucznia. Wniosek z uzasadnieniem składa się nie później, niż na 7 dni przed dniem zakończenia rocznych zajęć dydaktyczno– wychowawczych.
6. W ciągu cyklu kształcenia w danym typie szkoły artystycznej uczeń może powtarzać daną klasę tylko jeden raz.

Warunki i tryb otrzymania wyższych niż przewidywane rocznych ocen klasyfikacyjnych

1. Uczeń może ubiegać się o podwyższenie przewidywanej oceny jeżeli:
 - a) zwróci się do nauczyciela z pisemnym wnioskiem dotyczącym poprawy oceny co najmniej dwa tygodnie przed terminem rady klasyfikacyjnej;
 - b) co najmniej połowa uzyskanych ocen cząstkowych z przedmiotu jest równa ocenie, o którą się uczeń ubiega lub jest od niej wyższa;
 - c) frekwencja na zajęciach w ciągu roku szkolnego wynosi min. 75% (z wyjątkiem przypadków dotyczących długotrwałej choroby rozpatrywanych indywidualnie przez radę pedagogiczną);
 - d) usprawiedliwione są wszystkie nieobecności ucznia podczas zajęć;
 - e) przystępował w ciągu roku szkolnego do wszystkich przewidzianych przez nauczyciela form sprawdzających;
 - f) skorzystał z wszystkich oferowanych przez nauczyciela form poprawy.
2. Termin sprawdzianu/ wykonania zadania ustalany jest przez nauczyciela, jednak nie później niż 3 dni przed klasyfikacyjnym zebraniem rady pedagogicznej.
Podwyższenie oceny może nastąpić tylko w przypadku, gdy sprawdzian/ wykonane zadanie zostanie zaliczony co najmniej na ocenę, o którą ubiegał się uczeń.
3. Poprawa odbywa się poprzez napisanie sprawdzianu skonstruowanego według wymagań na daną ocenę.
Uczeń przystępujący do sprawdzianu podwyższającego ocenę końcoworoczną jest oceniany według skali prac klasowych i testów modułowych.
Czas przeznaczony na sprawdzian 90 min.
Poprawa może odbyć się także w formie ustnej jeżeli wymaga tego dostosowanie form pracy z uczniem wynikające z jego dysfunkcji.